

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Z. Š.**

zastoupený Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, advokátkou
se sídlem Praha 6, Krátký lán 138/8

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12

o žalobě ze dne 7. 11. 2024 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 4. 7. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 2. 7. 2024 č.j. MHMP 1170087/2024, kterým byla odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 5. 12. 2016 č.j. MHMP 2170171/2016/Gro, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Rebeky Mořovské Židuliakové.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 7. 11. 2024 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu

hlavního města Prahy (dále jen „povinný subjekt“) č.j. MHMP 1170087/2024 ze dne 2. 7. 2024, kterým byla odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informace, podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) dne 17. 6. 2024 (dále jen „žádost“).

2. V žalobě uvedl, že povinný subjekt mu doručil přípis ze dne 2. 7. 2024 č.j. MHMP 1170087/2024, jímž sdělil, že spisový materiál, který byl předmětem žádosti, byl skartován. Ze sdělení povinného subjektu je tedy zřejmé, že povinný subjekt žalobci informaci neposkytne, přičemž je zřejmý též důvod neposkytnutí informace. Jelikož se z materiálního hlediska jedná o rozhodnutí, podal žalobce dne 4. 7. 2024 proti tomuto rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí povinného subjektu“) odvolání. Žalovaný o odvolání nerozhodl ve lhůtě dle § 16 odst. 2 a 3 InfZ, kdy poslední den lhůty pro rozhodnutí o odvolání bylo pondělí 5. 8. 2024. Žalobce proto podal dne 11. 8. 2024 k Úřadu pro ochranu osobních údajů žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Tím splnil podmínku pro podání nečinnostní žaloby, neboť bezvysledně vyčerpal prostředky ochrany. Úřad pro ochranu osobních údajů vydal (teprve) dne 25. 9. 2024 opatření proti nečinnosti, kterým byla žalovanému uložena povinnost k vydání rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů (dále jen „opatření proti nečinnosti“). Ke dni podání žaloby žalovaný rozhodnutí nevydal, ač stanovená lhůta uplynula ke dni 11. 10. 2024.
3. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil a nereagoval ani na opakovanou výzvu soudu k předložení správního spisu (přípis soudu ze dne 27. 11. 2024, 16. 1. 2025 a 14. 3. 2025).
4. K ústnímu jednání před soudem, které bylo nařízeno na 15. 4. 2025, se žádný z účastníků řízení, ač řádně předvolán, nedostavil. Soud vzhledem k tomu, že neměl k dispozici spisový materiál, provedl při jednání důkaz listinami, které žalobce připojil k žalobě, a to rozhodnutím povinného subjektu, odvoláním žalobce, žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 11. 8. 2024 a opatřením proti nečinnosti, včetně doručenek.
5. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při posuzování žalobou namítané nečinnosti žalovaného vyšel z následující právní úpravy:
6. Podle § 16 odst. 2 InfZ povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání.
7. Podle § 16 odst. 3 InfZ nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.
8. Soud předně konstatuje, že žalobce podal žalobu ve lhůtě stanovené v § 80 odst. 1 s.ř.s. Žalobce též splnil podmínku řízení ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s. spočívající v bezvysledném vyčerpání prostředků, které jsou podle § 80 správního řádu stanoveny k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Tato skutečnost vyplývá z opatření proti nečinnosti, které žalobce předložil. Žaloba je tedy přípustná, a soud proto mohl přistoupit k věcnému posouzení žalobních tvrzení o nečinnosti žalovaného.

9. Soud je povinen žalobě na ochranu proti nečinnosti vyhovět, jestliže ke dni vydání rozsudku povinnost žalovaného vydat žalobou požadované rozhodnutí trvá a zároveň již uplynula doba, v níž takové rozhodnutí mělo být vydáno. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 12. 2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41: „*Nečinnost je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů.*“
10. Jelikož byl žalovaný v tomto řízení zcela pasivní a nereagoval na výzvy soudu, vycházel soud ze žalobních tvrzení a listin, které žalobce přiložil k žalobě. Soud takto zjistil, že rozhodnutí povinného subjektu bylo žalobci doručeno dne 4. 7. 2024. Téhož dne podal žalobce odvolání. Lhůta pro předložení odvolání a správního spisu povinným subjektem uběhla dnem 19. 7. 2024, a poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení tak připadl na den 5. 8. 2024. Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozsudku neměl soud žádnou další (doloženou) informaci o stavu předmětného řízení a zejména o tom, zda žalovaný již o odvolání rozhodl, uzavřel na základě žalobních tvrzení a provedených důkazů, že žalovaný je nečinný.
11. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a žalovanému uložil podle § 81 odst. 2 s.ř.s. povinnost rozhodnout o odvolání žalobce do 15 dnů od právní moci rozsudku. Tuto lhůtu soud považuje za přiměřenou zejména s ohledem na dosavadní délku odvolacího řízení (více než osm měsíců) a relativní nekomplikovanost posuzované věci.
12. Druhý výrok rozsudku se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a z odměny advokátky za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby). Sazba za jeden úkon právní služby [§7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále jen „advokátní tarif“) činila dle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 částku 3 100 Kč. Žalobci náleží rovněž náhrada hotových výloh podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby. Náklady právního zastoupení jsou dále tvořeny částkou 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Pro úplnost soud dodává, že mu je z úřední činnosti známo, že právní zástupkyně žalobce podává v posledních měsících u zdejšího soudu žaloby na ochranu proti nečinnosti opakovaně. Soud jich eviduje desítky a již jejich množství je nestandardní. Samotná mnohost žalob však nepostačuje k závěru o zneužívání práva. Je primárně na správních orgánech, aby soudy upozornily na případné další okolnosti, které by mohly vést k závěru, že se v daném případě jedná o zneužití práva, resp. že tu jsou okolnosti pro výjimečné nepřiznání náhrady nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 7 s.ř.s. Jak již bylo konstatováno shora, žalovaný na svou procesní úlohu v tomto soudním řízení a povinnosti z toho plynoucí rezignoval, a soud tak neměl důvod rozhodnout o náhradě nákladů řízení jiným způsobem než dle úspěchu ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. dubna 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu